

RMK I

1590/a

1. és 2. péld. (összesen 4 kúv.)

(A két példány kiegészíti egymást. Az

A-ból 2-2 levélből így a kiadványnak  
az első íve teljes. A többi rész hiányzik,  
sőt ismeretlen.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

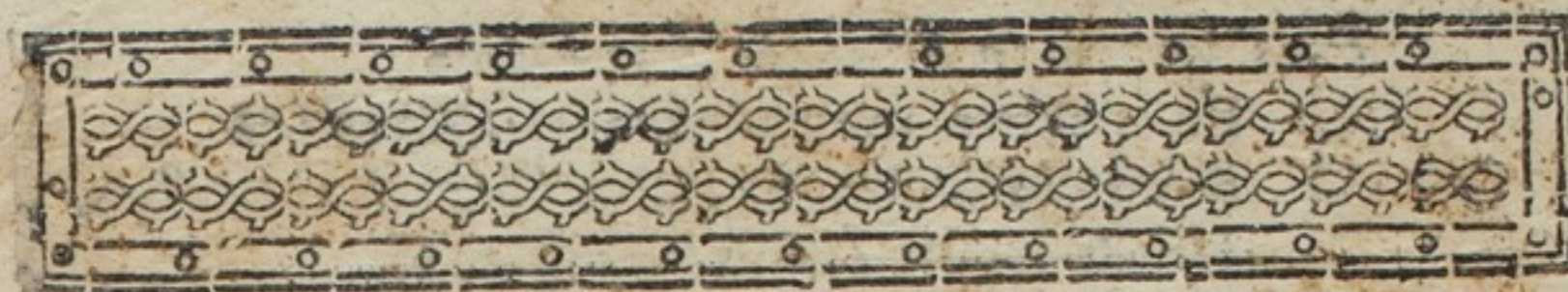
(1590/a)

30651

1590/a



B<sub>2</sub> [sect A<sub>2</sub>] - [A<sub>3</sub>] lev. : Farkas-féle kódex (Ld. M. K. 1878.  
275. l.)  
A<sub>1</sub> és A<sub>4</sub> lev. : 1970. évi szövegmű.



## LIBER PRIMVS.



Lvastunk már sok fele Irásokat

Hadakozásokról írt bő Cronikákat

Es szerelmések közt történet példákat

Soképpen sokakra folyt s' ment nyavalyákat

Megh győz mindent mint mondgyak az szerelem

Nincz mert el lőni lában engedelem

Rabyaua lés mind segény s' Fejedelem

Ellent nem al neki ez sem értelem.

Erő ehet elmer mert mind fellyül mul

Valáikben merghé hevénnek indul

Egét ő tüzevel kimillerlen dül

Mint Vitéz törtében bölcsi az képpen hul.

Sok uta és modgya vagyon rendében

Kit mint s' mikor baczon megh életében

Mérges tiikos nilát visel tegzeben,

Kit megh löhet bolgast szerz ezeben.

Illehet azért akar ki tehet

Hogy rof embert szerelem nem illehet,

Egyebet mert nem is gyönyörködhet

Hanem csak az ki ešével bővölködhet.

Sok jószágval kel birni bővelkedni,

Az szerelmet ki akaria követni,

Ió izivel hogy ha akár megh telni,

Moddal kezdőt dolganak megh felelni.

Tökellertes hívség s' alhatatosság

Igaz s' vgyazas s' orgalmatosság

Iozan elme felelem közet bátorság

Háznál ebbe gyakor rövid alnokság.

A

Ezt



2  
 Ezt Clytophon Görög Isten példája  
 Ez enekben minékünk megh mutattya  
 Szerelemnek hogy io modgyat elő bámlallya  
 Kinek rendit Tatiús imígy írta.  
 Az Assyriabeli Tenger mellett  
 Phænicianak ő Várassa közöt,  
 Sydon Város légh sebben építet  
 Ador Thebánosoknak eredetet.  
 Két szép ki kelő reőn vagyon mellett  
 Kiben mindenkor Tenger czendeslege  
 Telben, Nyárban hajóknak ki menese  
 Vagyon nagy bekesseges ki kelese.  
 Ot az viz magát két fele szakasztja  
 Mely Várásnak revét megh mutattya,  
 Kiknek nem különben vagyon állása  
 Mint ha közzel lőrvolna alkutása.  
 Rayta sokat haboktul hányattatvan  
 Az Tengeren igen sokat buydosván  
 Az felektől Város alá hanyatvan  
 After Isten Ásónnyak és áldosván  
 Phæníciaiak ez Isten Ásónnyak  
 Gyakor áldozatokat szolgáltnak  
 Enis hogy már menisegem lőrvolna magamnak  
 Könyörgek szolgáluan az áldozatnak  
 Veget vetven ot az tisteletőknek  
 Az Város szépséget nézni ki menek,  
 Nagy sok szép ajándékokra találék  
 Kiket After Istennek vinni látek.  
 Tálálék mentemben egy írt táblara,  
 Kin az földnek megh tette ő állása  
 Körüle az tengernekis folyása,  
 Illyen volt az táblának formálása.  
 Europa az Táblan vala ki festve,  
 Phæníciai tenger ő mellette  
 Sydon Városnakis ő ekessege,  
 Egy nagy Résegh mellett ki jegyezve.  
 Nagy sok léánzo az Retön vala  
 Az tengerben egy Bika láczik vala

Bika

3  
 Bika hátan egy szép léány ő vala  
 Creta fele Bika léányval ő vala.  
 Sok jószág virágh az Retön vala  
 Közte penigh nagy sok plántalt fa vala  
 Ezeknek oly szép sűrűsege vala  
 Eggik agha az mást befődi vala.  
 Ez mellett fák alatt szép arnyek teczik  
 Napnak fényesleghe köztök tündöklék  
 Sok fa sűrű levelek ke' főtdeklék.  
 Kin Kepiro mester ege meg teczik,  
 Szép kő fallal az Retöt kerítette  
 Az fák állat fűvel be őltette  
 Rosat, Mirchul, ivottat nelyeztetve,  
 Sok nagy sűrű táblakban ezt ferezte.  
 Szinten az közepin szép viz fut vala  
 Ki magától az földből fakad uala  
 Annak penigh im illyen hatna uala,  
 Fűvek fák vele őtöztetnek uala.  
 Táblan az kertésis megh láczik uala,  
 Annak kezében egy kis kappá vala,  
 Kivel kertés az földet ása uala  
 Folyó visnek folyását nyitja uala.  
 Az Tenger felől az Retnek végében  
 Irattak szép léányok egy seregben  
 Kik láttanak néha lenni örömben  
 Néha penigh keserves felelőmben.  
 Eő feieket kosorokkal megh raktak  
 Hajokatis az felnek hozzatottak  
 Eővig mezitelen testőket hantak  
 Kiálván az tenger fele fordultak.  
 Szinten terdigh az tengerben beleptek  
 Bika után ők minnyajan erettek  
 Tenger melysegeről ők megh jertek,  
 Bellyeb menesben ők veget vetettek.  
 Nagy sok szép éint az viznek jegyzet uala  
 Keket, földet, vöröst, fargat írt uala  
 Köte kösiktakatis jegyzet uala  
 Viz azokra folyvan cayekek uala.

B 2

Szőrnyem

RMK I

1590 a



OJZK. l. 1.  
 Régi R. N. 1.  
 8336/41/1020



4  
Szörnyen ala és fel Bika vő uala  
Lábaival nagy habokat ver uala  
Ennek hatan az szép leány vő uala  
Bal hárvan mint feken hordozza uala  
Bikan az leány kerekűl írva uala  
Őuigh vékony ruha őrayta uala  
Tette feyér, Bárfony berheje uala  
Övehez ruháját foglalta uala  
Inghelobogh és fején ékeslege,  
Szép testenekt ündöklek tejersege,  
Arra vagyon Bikanak ő menése  
Valamelyre szép leány teritése  
Itt előtte képiro Delphineket,  
Környül penigh leánnak szerelmeket,  
Es az tegzős Cupido kis gyermeket,  
Fel kezében ljat, masban irt tűzet,  
Kis Cupido ki teriet szárnyaival  
Bikat háruon vezet job kariával  
Iupiterre néz nagy mololygásával,  
Hogy őkre ünt szerelme hatalmával  
En mint szerelemtől körül fogatot  
Nésem szerelemben az nagy hatalmat  
Cupidonak adatot birodalmot  
Földet, nem néz, tengert, mely körül fogot,  
Ez közben az Táblat hogy én czudálnam  
Képiroinak mesterseget joualnam  
Egy Iffionak hozzám jövelet látam  
Es ő őeki ilyen szollását hallam  
Ez kép abrázattya az szerelőknek  
Ki nem kedvez sem nagy sem kicsin rendnek  
Arad s' terjed habia mint egy tengernek  
Uőni kel itt eghi s' földi nemeknek  
Bőveb természetis számlalhatnam  
Ha őiuem keservet rávoztathatnam  
Kint vifelt sérült elmémet ohatnam  
Regghi eghő lángomat megh olthatnam

Kel

5  
Kel de keservémet megh vőtanom  
Szerelmemnek rendit elő számlálnom  
Vagy sőt talam semelyőd megh bánranom  
Ha őom végét veled sokka vártatom  
Véghe őtet az nagy elő lstenre  
Kenferitem dolgának kezdesere  
El be vívem azért egy szép Berekbe,  
Le őltetem egy nagy magas tőkere  
Az berekben nagy sok lőrő fa uala,  
Egy folyó vizis mellere foly uala,  
Az ho vízzel mely megh áradot uala  
Minden felől kő őünk czendessége uala  
Fohazkodvan rám függéste ket őemet  
Jövendővén lebhúlt őíve őerelmet,  
Ellenemben vála őta őlő helyet,  
S' így kezd el dolgot rendit be őedet  
En úgy mond Phoeniciabeli vagyok,  
Tyrus Váras az honnan való vagyok,  
Nevem penig hogy ha kérde ki vagyok  
Clytophonnak neve őtek volt az Papok  
Az én Attyam Hyppasnak hivattatott  
Annak baltya Sofratesnek mondatott  
Attyul egyyek Annyul külömbek volrak  
Mind az ketten elég gazdagok voltak  
Sofratesnek Annya Bizánciomban,  
En Attyame volt az Tyrus Várasban  
Attyam Baltya lakot Bizánciumban,  
Ő Annyatol marat őép őóságaban  
Az én Attyam penigh Tyrus Várasban,  
Lakozot mind eddigh ő házaiban,  
Anyam megh holt nekem kicsin koromban  
Maras őrvan magatol árva voltomban  
En Attyam u őobban megh hazafodék  
Tőle hugom Caligo őülete őek  
Attyamtul én őamomra neve őtet őek  
Fele őegül hogy nekem jegyzete őek

De mi őet

B<sub>3</sub>

nek A<sub>3</sub>



6  
De miért hogy Istennek akarattya,  
El változhatatlan ó bölcz tanácsa  
Azt nem tudtam volt kegyes akaratya  
Lenne más jegyelem az kit ő adna.  
Sör meg almunkis gyakran megh jelentí  
Az mi dologh életünket követi,  
Nem azért hogy tudnok azt el kerülni,  
Mert Isten végezte s'ugy kel történni.  
De hogy midőn el jó annak ideie  
Es embernek el forogh szerenczeje,  
Megh jóvendőlt gonoznak türesere  
Legyen bátrab az el szenvedesere.  
Mert ha embert véletlen gonoz eri,  
Sokkal hamarabbis az megh rőttené  
De az a kis immár reá tud várni  
Ha nehezbis könnyeb azt el szenvedni.  
Hogy már tizenkilencz esztendő valék  
Anyam Menyegzőre forgalmaskodék  
Hogy egy esztendőre véghez vitessék  
Nézd ot az szerencze mit cselekedek.  
Egy ezel lárek egy álmod fektőmbé  
Eővemőn alol lártatom kötőzve  
Egy szép sűz leány fekszik az én őlembé  
Tette vagyon tőlem külföld rekerve.  
Már felől lárok egy Assont előttem,  
Egő faklyat elős tört tart mellettem,  
Nagy haragos tekintete mindenben  
Lárvan őt én igen megh rőttenem.  
Vérrel semei föl fordultak uala,  
Haya hófű s'az megh borzadot uala,  
Oldalamat törrel vágdallya uala,  
Az szép leant tőlem válastra uala.  
Fel serkenvén almomból fel jertem  
De ezt én senkinek sem beszéltem  
Mi tellyek rám elmém hántam vettem,  
De erclmet soha fel nem lelhessem.

Történet

7  
Történet azonban hogy Sostratestől  
Az kit mondék én Anyámnak Battyától  
Követők jóvenek Bizanciumból  
Akaratyat így értők irásából.  
Köszönetit Sostrates Hyppiasnak  
Iria, mint szerelmes Attyafianak  
Kíván minden jot ő tellyes hazának  
Egészeget magának mint Battyának.  
Traciajagnak ellenünk hada  
Neminemű okból réánk támadta  
Ki hazankor miért hogy el folytatta,  
Hozzád folyamodnom most szükség adta.  
Küldöm hozzád Leányomat Leucippet  
Panthiat szerelmes feleségemet  
Migyh véghöz vihettyük békeségünket  
Viseid gondgyat kerlek vöd fel vögünket.  
Hogy az levelet Anyam el olvassa  
Az tengerhöz mene ot nem mulata  
Nagy fok Leant solgát házhoz hozta,  
Kit Sostrates Leanyával küldöt vala.  
Assonnyok közt egy nagy szép Assont lárek  
Ruhajaban Frisnek gazdagnak láczek  
Melleit egy igen szép sűzer lárek  
Kinek ő szépsége szívemben őlek  
Annak kemény de Nyajas tekintete  
Haja sárga fekete sötéldőke  
Tette feyer bársony sűz szép képe  
Pyroslik ugy mint ha volna megh festet.  
Méhent lártam én ottan el ajulek  
Szépsége tükörrel ekesbaek tetzek  
Szemei miat lelkem megh Sebhettek  
Mint egy eghő tüzűl ugy fel geriedek.  
Késket szívem reá való néstemben  
Szegényilem hogy estem már szerlemben  
Nem jelentem titkolom ezt szívemben,  
Szemeim másra fordítom néstemben.  
De hogy



De hogy reá nézni nem győkezem  
 Szemeimben szépségetül győztem  
 Eőt semlelni gyakran kenérintetem,  
 Hatalmával Rabképpen kötöttem.  
 Mert mint egy Lancz az szépségnek hatalma  
 Az emberi magához kaptatja hattyát  
 Elmejét és szívét egy által hattyát  
 Minden fölöt hogy csak magát ohattyát.  
 Az Parról Asszonyok hogy bejővenek  
 Szállások Attyamról szerettettek  
 Fele házunk nekik engedettek  
 Végre vaczorálnya bejővenek.  
 Kettő közöttünk Attyam el rőndőle  
 Engem azzal középben helyezettete  
 Az két Asszonyt bál fölöt helyezettete,  
 Az Leányokat ellenben telepíte.  
 Ez rend taritást ott én igen javallam  
 Attyamot érte czokolni akarám  
 Örömemben eligerni kívánam,  
 Hogy az szép leány ellenben vlni láram.  
 Bizonságul én ebben Istent vetem  
 Hogy nem tudom vaczoran otmit őtem  
 Czak almonban mindent mivelni véltem  
 Fejem hattyán itkon az leányt sőmleltem.  
 Az vaczora tőlők hogy végzettetek  
 Egy Ihu egy Lantat közénkben lépek  
 Tőle mindenikünk vigasztaltaték  
 Végre tőle egy szép enék kezdeték.  
 Apollo Daphnet miképpen siratta  
 Hogy futtaban Laurussa túnni látta  
 Kergetésevel kit sokka fárasztta  
 Szerelmere de föld nem gyűlázthata.  
 Az el változott Laurust végre fogha,  
 Annak győnge agait le vágdala  
 Kosorút magának abból csinála  
 Vigasztalására fejében nyoma.

Fel



436